

МИКАН АНИЧИЋ ДВОРСКИ ПОРТРЕТИ БЕЗ КРАЉА

Метафизичке слике, апокалиптичне визије, нетипичне композиције, антипостоли у космичком простору, као и све оно што је својствено људском бићу – рађање, детињство, кајање, успон, пад, отмице и смрт – призори су педесетогодишњег опуса, из којег је, у Галерију РТС, пренет тек део најрепрезентативнијих слика српско-француског уметника Микана Аничича.

Његов ликовни кредо, његово веровање у лепоту, у животност и страст – почива на класичним сликарским постулатима, а аналитички и промишљено говори о специфичној драми садашњег времена, која може да се тумачи на различите начине.

Попут старих мајстора, мотивски, технички и сталним истраживањем игре светлости, као и монументалним форматима, Аничич синтетизује различите епохе – антику, ренесансу, барок, лична искуства, као и нека измаштана, али и будућа времена у једно време... у метавременску слику у којој је све дозвољено... од митолошких бића, преко сећања из детињства и колективног историјског сећања – до алегија и катаклизмичних призора.

Велики део ове ретроспективне изложбе посвећен је сликама *Посијања*, *Адаму и Еви*, *Исијеривању из раја*, *Расијећу*, *Тајној вечери* и *Великој издаји*. Оно што је приметно је специфичан, нетипичан приступ теми. У приказима распећа – човек је симболично приказан као Христос, представљен обрнуто, на крсту сопственог живота, док на призору тајне вечере – параболе – Миканови антипостоли су заправо реалне личности у космонаутским оделима у метафизичком простору, с Јудом банкарком у првом плану. На тај начин, сликар указује на дехуманизацију.

Стваралачки посвећеник – Микан Аничич кроз велики део свог опуса негује и митолошку традицију, што се најбоље огледа на слици *Оймица Евроје*, која почива на античком наслеђу, односно секвенци из грчке митологије у којој врховни бог Зевс, преобличен у бика, на превару отима прелепу девојку, кћи феничанског краља Агенора (према Херодоту и Хомеру), по којој је Европа и добила име. У модерној интерпретацији ове теме, Микан специфичном иконографијом поставља питање посматрачу – ко ће то бити нови Зевс у садашњем свету. У тој митолошкој представи, у којој је више епоха у једном времену, сликар обједињује приказ Зевса с људском главом са катаклизмичним призором у којем су, у центру српске светиње са Косова из XIII века, а на симболичан начин, приказан је порив људи за отимањем.

Морамо да се осврнемо и на посвећеност аутора коњичким портретима, јер у српској ликовној традицији такав начин сликања није присутан. Пратећи ликовну заоставштину Веласкеза, Рубенса и Жери-коа, Аничич приказује коње беспрекорне анатомске грађе, живим потезима, са изразитом колористичком вибрацијом и наглашеном гиздавошћу.

Када је сликар од својих почетака до зрелог стваралачког доба ослобођен притиска да се по сваку цену укључи у модерност, када је аутентичан и суочен са сопственошћу и лишен притиска трансавангардних токова, онда такав начин стварања и размишљања буди наду да ће лепота заиста победити зло. И то је један од начина разумевања и читања слика Микана Аничича.

У Београду, марта 2018.

Маја Живановић
ликовни критичар
и новинар

МИКАН АНИЧИЋ је рођен 1950. године. Завршио је Ликовну академију у Београду 1975. где је и магистрирао (1980) у класи проф. Младена Србиновића. Од 1982. до 1984. стипендиста је француске владе на l'Ecole des Beaux-Arts у Паризу у класи проф. Pierre Carron.

Самостално излаже од 1974. и учествује на значајним групним изложбама у земљи и иностранству.

Живи и ради у Паризу.

Аушолојорирей, 1985,
Народни музеј Краљево

1. *Сека*, 92×73, уље на платну, 2017, вл. приватно
2. *Асен*, 92×73, уље на платну, 2013, вл. приватно
3. *Ирена*, 92×73, уље на платну, 2015, вл. приватно
4. *Сјојан*, 130×100, уље на платну, 2013, вл. приватно
5. *Бојана*, 130×100, уље на платну, 2013, вл. приватно
6. *Тијана*, 130×100, уље на платну, 2014, вл. приватно
7. *Дон Кихот наших дана*, 92×73, уље на платну, 2004, вл. аутор
8. *Полазак на неизвесно јујивање*, 146×114, уље на платну, 1995, вл. аутор
9. *Ник*, 280×250, уље на платну, 2014, вл. приватно
10. *Оймица Евроје*, 260×195, уље на платну, 2005, вл. аутор
11. *Айойгоза дечашива у Савковачи*, 260×195, уље на платну, 2017–2018, вл. аутор
12. *Мој ојац*, 70×50, уље на платну, 1986–2015, вл. аутор
13. *Прамајка Аница – велика српска мајка*, 120×78, уље на платну, 2016, вл. приватно
14. *Моја мајка*, 70×50, уље на платну, 1986–2015, вл. аутор
15. *Рађање Адама и Еве*, 146×114, уље на платну, 2016, вл. аутор
16. *Исијеривање из раја*, 204×163, уље на платну, 1976, вл. аутор
17. *Сека*, 53×39,5, уље на платну, 1977, вл. приватно
18. *Расијеће I*, 300×250, уље на платну, 1981, вл. аутор
19. *Тајна вечера*, 380×250, уље на платну, 1987–1988, вл. аутор
20. *Расијеће II*, 300×250, уље на платну, 1984, вл. аутор
21. *Велика издаја*, 116×89, уље на платну, 1988, вл. аутор
22. *Тајна вечера II*, 81×65, уље на платну, 1987, вл. аутор
23. *Лейоја ће победити зло*, 292×130, уље на платну, 1998, вл. аутор
24. *Оймица*, 65×54, уље на платну, 2018, вл. аутор
25. *Карло Булић*, 100×80, уље на платну, 1980, вл. аутор
26. *Викијор Сјарчић*, 100×80, уље на платну, 1980, вл. аутор
27. *Сјиварање*, 145×100, уље на платну, 1978, вл. аутор
28. *Моја Венера*, 130×94, уље на платну, 1975, вл. приватно

Микан Аничич

ДВОРСКИ ПОРТРЕТИ БЕЗ КРАЉА

PTC

Галерија РТС, Таковска 10, Београд
Од 17. маја до 17. јуна 2018.

ИЗДАВАЧ ЈМУ Радио-телевизија Србије - ЗА ИЗДАВАЧА Драган Бујошевић, генерални директор РТС; Владимир Вулетич, председник Управног одбора РТС - ПРЕДСЕДНИК САВЕТА РТС ЗА ЛИКОВНО СТВАРАЛАШТВО Никола Мирков - РУКОВОДИЛАЦ СЛУЖБЕ БАШТИНА И КУЛТУРНА ПРОДУКЦИЈА РТС Александра Јелисавца - ОДГОВОРНИ УРЕДНИК ГАЛЕРИЈЕ РТС Петар Ђиновић - УРЕДНИК Ана-Марија Симоновић - ИЗВРШНИ ПРОДУЦЕНТ Славица Стефановић - ГРАФИЧКО ОБЛИКОВАЊЕ Предраг М. Поповић - ШТАМПА Штампарија РТС - ТИРАЖ 1.000 примерака - Београд, мај 2018.

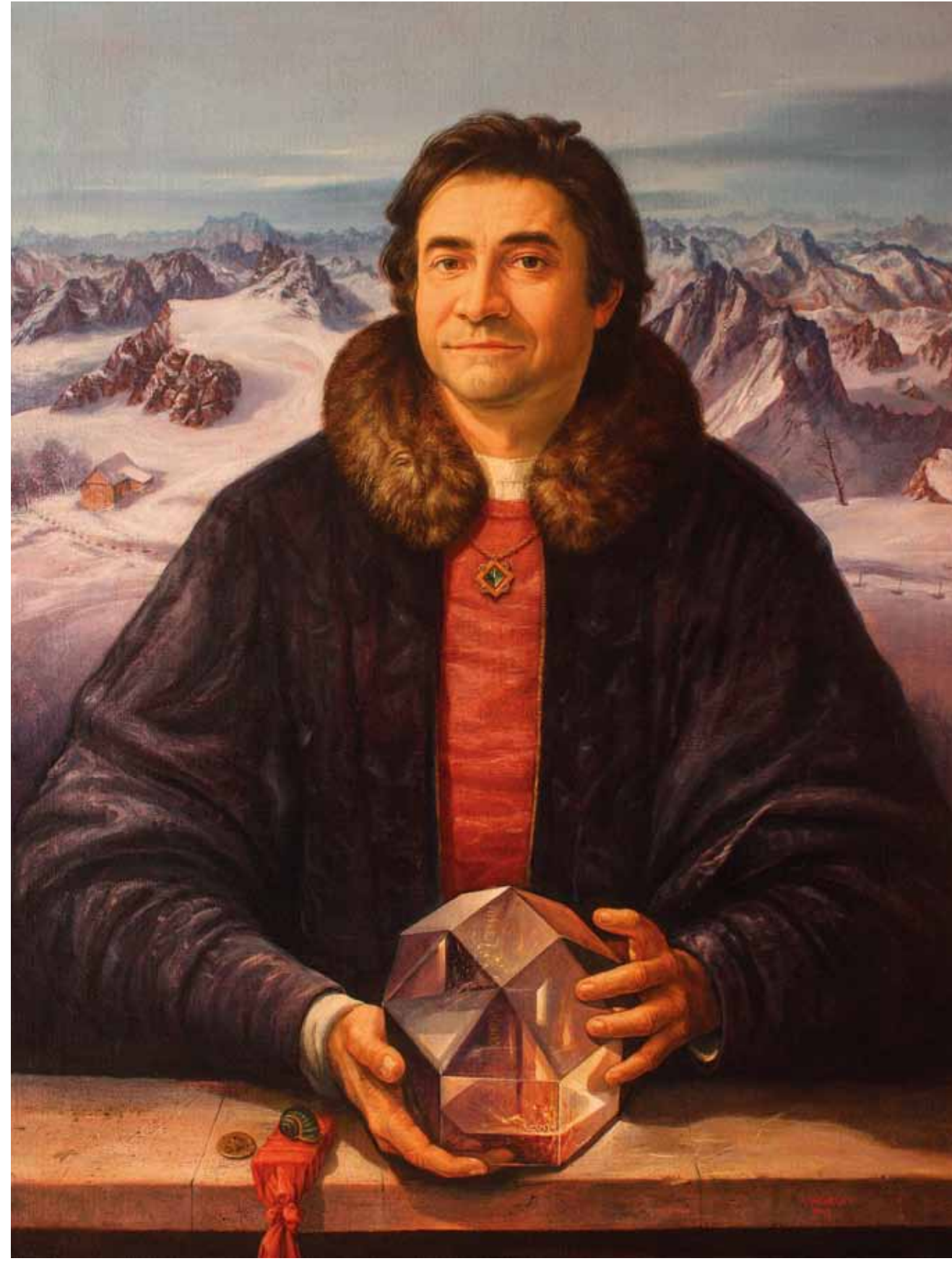
НА НАСЛОВНОЈ СТРАНИ Сека, 2017.

PTC13 @galerijarts bastinarts rts.rs

Стојан, 2013.

Асен, 2013.

Тијана, 2014.